

No més drets sense debers. No més debers sense drets. Los drets individuals son imprescriptibles, ilegalsibles é ingarantibles. Legislar la Llibertat baix pretext de garantia, es cometre atentat contra ella. La llibertat propia acaba allí ahont comensa la llibertat ajena. Es licit, donchs, al individu fer tot lo que no perjudiqui a un altre. La resignació que predicen las religions no es més que la fórmula del engany ab que s'preté perpetuar la injusticia social en lo mon. Las religions son caixas d'ahorros que viuen de la estafa d'admetre capitals en la terra, assegurant pagar crescutos interessos al cel.

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

LA TRAMONTANA defensa 'ls principis liberals més avançats, sense atenuants de cap mena. La TRAMONTANA es antireligiosa de totes las religions, porque totas son igualment dolentes y depressivas pera la dignitat y la inteligencia humanes. La TRAMONTANA en política defensa sempre al més adelantat contra 'l més reaccionari, y sosté la necessitat d'una gran reforma social que transformi 'l modo de ser del productor, avuy supeditat al capitalisme. La TRAMONTANA no está afiliada á cap partit, servint los interessos generals de la llibertat sens compromisos ni preocupacions de sectari.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.— Extranjer, 2
Las suscripciones se pagan per adelantat

ADMINISTRACIÓ: carrer de Poblenet, 1, 1.ª: BARCELONA
Peis pagos s'admeten libranças del Giro Mútuo, lletres de fidei cobro y sellos de 15 céntims. No s'admeten libranças especials de periòdichs

PREUS DE VENTA
Número solt, 5 céntims.—30 exemplars, 1 pta.
Surit á lliam puntualment cada divendres

[LA HUELGA]

Al escriure aquestas ratllas, lo dia abans de la que té d'esser gran jornada del 1.er de Maig d'aquest any, es un gust sentir los disbarats de la gent d'ordre, que si be son los que més viuen de la explotació del obrer, també son las bestias més espantadissas que ha criat la misericordia del Deu que fan corre que 'ls ha fet.

Desde *La Campana de Gracia* al *Correu Catalá* de la premsa sensata, y desde l'Arnús y en Girona als presidents de las Tres Clases de Vapor entre la gent que té per perdre, veuréu que tots s'esgarrilan, á tots los va la mateixa professó per dintre, pensant ab lo tenebrós, relliscós, horrorós, escabrós, enguniós, belicós y revoltós dia d'avuy.

Mes deixant apart tots aquestos partidaris de la llibertat... ben entesa y del just medi de la armonia entre 'l capital y 'l treball, aném á ficarnos en lo únic que val la pena de ficar nostra atenció abans del comens del dia 1.er de Maig, ó sia en 'l gran conteixement que 's prepara ó ha de tindre 'l caràcter de manifestació d'un dia ó 'l de huelga permanent fins á conseguir las vuyt horas de jornada máxima de treball.

No cal dir que tots los dormilegas de la actual societat, desde 'ls socialistas autoritaris als culs de sagristia, tots son partidaris de la prudencia (cosina germana del patró Aranya, filla ilegítima del egoisme y enemiga declarada de las revolucions), lo qual vol dir que ells, si pot ser, no están per res, y si tenen d'estar per algo, están sempre per lo menos possible d'exploixió revolucionaria; com no cal dir tampoch que 'l verdader element obrer, lo que constitueix lo nervi y 'l cervell del proletariat militant, está en que la iluyta fos fins á conseguir las vuyt horas, sens encaparrarse per la canituit més ó menos que de legal y pacífic pogués tindre aquest moviment. A aixó obedeix que 'ls partits reaccionaris vagin en contra de tot lo que s'intenti aquest dia, que 'ls partits polítics avançats y 'l socialista polítics signen partidaris de la manifestació legal demanant á las autoritats lo que no volen ni poden donarlos, y que los anarquistas y gran part de la massa obrera indiferente en teorías pero molt sentida en prácticas, busquin la manera de fer possible la aceptación de las vuyt horas per jornada máxima de treball, sens preocuparse gayre dels punts de legalitat de que s'tinga de revestir 'l acte pera alcansar la victoria en aquesta batalla.

Donchs tenint en compte los diversos elements que tenen de pendre part en aquest acte y sabent que en moviments més ó menos revolucionaris lo imprevisit molt sovint es lo que s'imposa, res més ridícul ni exposat á equivocacions que 'l pretendre profetisar lo que té de succehir lo dia 1.er de Maig d'aquest any.

En primer lloch lo moviment no está concretat á un poble ni á una provincia ni á una nació, sino que está estès á tot lo mon civilisat, y la escalfor ó una guspira del foc del vehí por fer encendre las demés casas, puig lo plantejement del problema social té ja de molt temps y per tot arreu sobrada llenya seca amuntada

para que á lo millor no's puga teme un incendi. Aixís, donchs, nosaltres trobem, que si be en nostra patria l'acte presenta tots los senyals de no revestir pel moment notoria gravetat, tal podrian posarse 'ls conteixements aquí ó fora d'Espanya, que lo més imprevisit fos lo que s'imposés y 'l dia d'avuy inaugurés lo principi del fi de tots los privilegis, suprema aspiració de tots los homes que aspiran al establiment d'un sistema social de perfecta justícia.

DE QUÉ TENU POR!

Creyant lo temps insegur dubtant de lo que vindrá, tremola qui té 'l cap dur y tement mori en dejó compra carretona de pa. Y aquell que 'l vi sobra tot ateposa á un noble fi, fa viatjes al Ninot, y ab conveni d'un burro passa tres vuytinas de vi. Totthom á la expectativa está del tro, quan reasoni; l'un arrona, l'altre uba, y molts cridan:—Noys, marxem! que ara l'agafarem viva. Lo cas es que lo vobonat (y no comprench la rabia) está tot cabaloat. ¿Qué hi ha? ¿de qué tenu pó raja, digués la vritat. Dels explotats proletaris os espanta la actitut! ¿No sigüés tan temeraria! A pesar de se'ordinaris son modelos de virtut. Pensáu que 's trobi mal fet festa 'l fassi, senac serho! ¿Vatja lo meu barrat! Si per a nit Joseph va serho, donchs qué millor per Sant Dret! Compendria que repantats estessu, sabent que 'l or, sufrens greus contrarietats, y que 'ls papers de valor poden ser papers mullats. Compendria que ab recel viquesseu del jesuítisme, que ho-y parlantme del cel, en la terra aboca fel per' llicansaros á un abisme. Compendria que als carlins temessu, si en tal jornada y treynt son mals instonia, rodejats d'alguns butzins tessu una creagallada. ¿Pero teme al jornalé que dels burguesos protesta! es no tindre 'l cap senad. ¿No sabeu qué darré' re; juna quanta dies més de festa! Lo que espantarvos deuria (y també m'espanta á mi) es que, manco, F el dia, d'una semi-sagristia un periòdich se sorti, catòlich, ultramontá, ilustrat per qualunvol; mal forjat y en castellá, disposat á demostrar que tot ell es un bunyol. Però com per títal porta *La Chiapa*, que vol d'espurna encar que á la pau exhorta, si es que cau en la cofarda del pulveri, tot s'ho emporta. Mas no crech 'n hi hagi per tant aixís, ningú tinge pó, sigui 'l poble digno y gran y vinga guiso lladrant darrera la profeso.

Josep M. Coboleta.

Senyor Director: Trobantme de pas en aquesta localitat, y habentme enterat de un fet escandalós que actualment prenceps á sos rebins, he cregut aquesta ocasió oportuna pera agafar novament la pluma y seguir en nostre moralisadora tasca de fustigar y delatar al poble y particularment á la justícia, los que dibentan ministros de la pau amagan dintre la negra sotana una conciencia també negra y perversida.

Ramón Ribera y Maria Dugué, casada, no fa molt, pel Cardench y pel Civil, no fa molts dies rebieren un racó del rector dibentósqui que 'ls hi havia descubert parentech y que per lo tant havian de separarse, á lo qual contestaren los joves que per ben casats se tenian. Vista que l'avis no havia fet efecte, lo mossen pensá valdre de una infame y salvatge intriga: esparverá á la familia amonassantlos ab la perdició eterna, é instantáneament envia 'l sagristá á la casa á apoterrarse de la esposa, la que fou confabulada á casa de sos pares donantli la ordre de que desgraciada d'ella lo dia que tornés á untras ab lo seu marit. Seguidament feu comperete á aquest, y entregantli un manjoch de papers, l'emmená cap á Tarragona, dibentli que tal vegada lo vicari general li arreglaría 'ls comptes.

Com de fet, allá baix los hi haurían arreglat si 'l bon home hagués tingut la debilitat de afuzicar cent cinquenta pessetes com cent cinquanta hostias conagradas. Com avuy no tothom las guanya alant cázers y casant y descaçant com lo senyor rector d'Arbeca, l'home content que per menjar las necessitaves, y deixá al vicari general ab un nas més llarch que la mitra del arquebisbe.

Avuy ha arribat al poble, y com á pesar de tot, all s'empunya en viure junt ab la seva dona y 'ls seus parís en los comentens per temor de condempnarse, y á sa vegada 'l rector procura fomentar aquesta insana ocupació amonassantlos ab cada economia y sistema que fa entrar la llana del clienté de la gent d'iglesia, comensa á armarse una jaerga bufo-católica que pot ser causa de graves consecuencias si la justícia no mira de peneigr los legítims drets que emparan á la familia lluranta d'aquestas negras plagas que la perturban.

PER TURBAT

La manifestació legal del 1.er de Maig diuhen que sortirà avuy á las deu de la plassa de Catalunya, anant Rambla avall, cap á portar al Governador civil de la provincia una exposició demanant que las Corts acordin que la jornada máxima de treball siga de vuyt horas.

Y 'ls que aixó van demanar als poders públichs saben que la ley del 73 sobre 'l treball dels noys encara no s'ha aplicat ni en un sol cas. ¡Santa Ignocencia!

Sabém que serán molts los obrers que á pesar de estar avuy en huelga no acudirán á la manifestació, y no estar conformes en demanar res á las autoritats, que saben no poden ni resoldre ni alliviar lo problema social.

En cambi alguns oficis sembla que 's declararán en huelga permanent en demanda de las vuyt horas, y allá veuréu qui més prompte 'n tocará re-

LA CONFERENCIA OBRERA DE BERLIN

1. El emperador, el representante de Dios en la tierra y a una conferencia obrera que le acordó la paz.

2. En la mesa de estudio se agraban entre los ministros letrados, dijo que en algunas cuestiones no le val la guerra romanesca.

3. Mas como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

4. Y cuando fueron al congreso obrero, plena de calores, una gran conferencia que fue multitudinaria efecto.

5. Los obreros de las diversas naciones, con sus representantes, se acordaron en varias cosas, resultando la conferencia de paz y el arreglo de las cuestiones de paz.

6. Mas los gobiernos, en la mesa de estudio, con su autoridad, no se valen a acordar con el fin de que no se acordara.

7. Frente al papa no fue infeliz y campestre a trabajar, por el no volguen aceptar no siendo el papa presidente.

8. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

9. Mientras que los campesinos, que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

10. Primeros que implementaron de la conferencia obrera, saliendo y gran fuerza en la paz imperial.

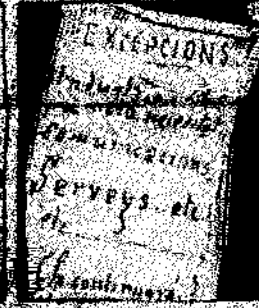
11. Se repusieron de cosas y acordaron, en varias cosas, resultando la conferencia de paz y el arreglo de las cuestiones de paz.

12. Primeros que acordaron de paz, por el no volguen aceptar no siendo el papa presidente.

13. Después de haberse la cosa y porque un rey ha de trabajar, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

14. Como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

15. Porque las cosas buenas admiten que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

16. Un delegado de la prensa propuso que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

17. Los obreros se acuerdan de cosas y la cosa se acuerda, resultando la conferencia de paz y el arreglo de las cuestiones de paz.

18. Al fin se acordaron de cosas y la cosa se acuerda, resultando la conferencia de paz y el arreglo de las cuestiones de paz.

19. Y porque la guerra no debe ser un juego, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

20. Y porque los obreros, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

21. La guerra no es un juego, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

22. Después de haberse la cosa y porque un rey ha de trabajar, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

23. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

24. Como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

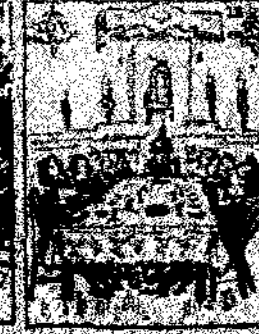
25. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

26. La guerra no es un juego, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

27. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

28. Después de haberse la cosa y porque un rey ha de trabajar, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

29. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

30. Y como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra, como que el emperador y que val la guerra.

saltar, si 'ls de la petició a las Corts ó 'ls de la huelga permanent.

Y que vagin sonant los músichs.

Seguint la moda que ara fa que tota los periódics tingan d'ocuparse de la huelga per més que...

Molt bé, senyora Campana; aixís m'agrada a mi, que 's demostrat com es: conservadora y enemiga de las reivindicacions obreras.

Per La Campana de Gracia será a lo menos lo de una manifestación imponent, la més gran que s'ha vist al mon...

La autoritat barcelonina sembla que també vol secundar la jornada de las vuyt horas...

Segons se'n diu va donar ordre a tots los burots que al últim de mes desapariguin los punys...

Per l.º de Maig s'ha reforzat la guarnició de Madrid ab dotze regiments.

A Fransa, la república dels demócratas oportunistas, no permet per la diada d'avuy cap manifestación en la via pública.

Y a Espanya, la monarquia restaurada dels Borbons permet tota mena de manifestacions mentres no s'alteri l'ordre públich.

Lo que son las cosas. La huelga ó manifestación, lo que vulgan, de l.º de Maig, va votar a París l'any passat un Congrés obrer internacional...

Per aixó han coincidit també en lo de fer festa lo diumenye directors del partit obrer espanyol y La Campana de Gracia...

Al partit socialista obrer espanyol li ha vingut al moll al dit aixó de la manifestación, perquè d'aquest modo molts s'han adonat de que existia al tindre ocasió de manifestarse.

Ara sols falta que se'n sapiga aprofitar y que no continui distingintse per son odi als demés socialistas.

L'Ateneo Obrer de Terrasa celebrá lo dissapte passat una d'aquellas vetllades que freqüentment dedica a honorar los principis y aspiracions dels treballadors.

La assistència y participació de dos companys de Barcelona, un d'ells redactor de LA TRAMUNTANA, doná animació al acte, dedicat a la consideració y transcendència del moviment obrer del 1.º de Maig.

La lògica y eloqüència dels oradors, en perfecta consonancia ab l'esperit de la concurrencia, produhí explosions d'entusiasme y alegría.

Un coro de treballadors amenisa la vetllada y 'ls proletaris d'abdos sexes que omplian la sala quedaren altament satisfets y disposat a fer que Terrasa 's colocoj a la altura que li corresponent en lo próxim moviment universal dels treballadors.

En vigilia de la gran huelga s'han fet eleccions municipals a Paris.

Paris es la gran ciutat de las iniciativas, y es segur que no s'quedarà endarrera en plantejar la única solució possible al problema social.

A Chicago, en aquella ciutat de la gran república dels Estats Units que per una huelga del 1.º de Maig del any 1887 feu pujar lo patibul a quatre socialistas, se tenen de declarar en huelgas aquesta vegada uns 200,000 homes y 24,000 donas, que es lo total d'aquella massa obrera.

Austria-Hungria es ahont se tem més que hi brotin castanyas y bolets ab motiu de la huelga del 1.º de Maig.

Y tan imponent se veu l'Estat, a pesar de son exercit, pera contenir lo moviment, que fins ha disposat que 'l dia d'avuy també s'fes festa en las fabricas que ell sosté.

Entretant a Bida (Galitzia) uns 4,000 obrers sense feyna han començat a ferne apedregant las casas dels richs y saquejant las tendas d'articles de primera necessitat.

Vamos, que al Austria-Hungria la qüestió ja está molt mantegosa.

Aquestos dias s'ha fet corre la veu de que 'ls jesuitas podian intentar promoure algun desordre ficante per entre mitj dels manifestants.

Lo no se qué es lo que pugan intentar los jesuitas, pero sí m sembla que a ells menos que a ningú 'l convé que la cosa no arribi a certs terrenos.

Ab aixó, si 'ls jesuitas volguessin jugar ab foc, convidria molt fer que 's cremessin.

Dilluns al vespre en lo Centre Catalá de Barcelona hi hagüé una sessió d'aquellas que portan cda. Se doná compte de un programa polítich-regionalista, en lo qual se demana l'autonomia de Catalunya en lo ben entés d'amar confederada al resto d'Espanya.

Además, se illegren algunas, molt pocas, poesias, entre ellas duas de nostre company de redacció E. Guanyabens, Lo bon cami y La Libertat, estrepitosamente aplaudidas, no sé si per l'esperit extraliberal que las informa ó be per sas bellas qualitats literarias, ó per abduas cosas a la vegada.

Mentres al Centre Catalá s'accentua la tendencia liberal y la necessitat d'acabar ab tota la farsa y porqueria que 'ns rodia... los catalanistas separatistas y reaccionaris de La Liga cantan las excelencias de un capellá italiá que fa los sermons, — diuben, — ab tota la trassa de un comediant ó de un orador polítich, que es igual.

Los picapedrers, los enquistadors y alguns altres oficis del ram de construcció d'edificis que treballan ja 8 horas diarias al estiu y 7 al hiverno, també s'han adherit al moviment obrer a pesar de que ells no tenen ja res que reclamar en aquesta qüestió.

Aixó té de probar als detractors dels fills del treball lo que val la solidaritat obrera.

Y sé d'enseñar a la vegada als directors de las Tres Clases de Vapor lo que va del que cobra al que treballa.

Molts s'extranyan de la gran importancia que ha arribat a adquirir lo moviment que s'está rea-

litzant, al veure que obrers de totas las escuelas y fins los no associats y 'ls indiferents s'han declarat en huelgas, encor que no més siga per un dia.

Los que tal extranyan desconexen duas cosas: primera lo poder de la solidaritat quan se manifesta entre 'ls desheretats de la fortuna; y segona que la importancia més gran d'aquesta huelga li han donada sos enemics combatentia y assistantes fins a la exageració pel temor de sas consecuencias.

Molts governs ab sas exageradas precaucions y totas las classes ricas ab son ridicul 'craquejo han donat molta més importancia a la huelga que sos mateixos partidaris.

Los representants de las Tres Clases de Vapor ja s'han desacordat de son desacert de no secundar lo moviment obrer del 1.º de Maig, per la senzilla rahó de que a pesar de son primitiu acort los seus subordinats aquesta vegada se 's insubordinavan.

Nostre aplauso als obrers de las Tres Clases de Vapor.

Aquest any los Jochs Florais sembla que vulgan pendre part en la manifestación universal del primer de Maig y declarar-se en huelga, que ells ne durien en vaga ó en vaguet.

Mireu lo fallo del jurat y tots los premis ó casti tots estan deserts. Igual que los tallers de tot lo mon en la diada d'avuy.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Proposo que 'l premi s' repetzei l'any vinent, — si encara hi ha Jochs Florais, — pero variant lo tema aixís.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

Entre 'ls premis deserts hi figura lo de quatre-cents duros a la millor auca de rodolins alahant la pasterada riuu tauletaista coneguda per Exposició Universal del 1888.

XARADA
A la Lúa, que es feda,
te un tres dos veig trobar;
veig dir si m'estimava
y un gran dia he m'va clavar.
J. PONS
GEOGRÁFICH
D'aplicap
J. COSTA
SOLUCIONS
A LAS CABORIAS DEL NÚMERO 461
MURBIA - Sol. Raí.
RODRIGUE - Li. Mar. Llopis. Riu. S.
Tip. «La Academia», Baixa de la Universitat, 4, Barcelona.